

han strengt vil overholde Loven, saa er det kun for at smøre Thinget om Munden; det betyder ikke det Mindste. Nei, jeg har nu den Opfattelse, at, hvad den høitærede Krigsminister her har sagt om, hvad der er hans alvorlige Billie, er ikke sagt for at smøre os om Munden, og derfor skal det ærede Medlem for Thinget ikke raade de brutale Officerer til at sætte den danske Lov til side for at holde sig til den tydske, franske eller amerikanske. De nyde det danske Brød, derfor skulle de ogsaa rette sig efter dansk Lov. Søvrigt tror jeg efter de Udtalelser, som ere faldne her, haade de, der tydelig ere komne frem, og de, som have lydt gjennem andre og mindre Meningsstilkjendegivelser, at man fra alle Sider, haade de, der kalde sig mere eller mindre Høire, Radikale eller Moderate, Republikanere eller Svadsmøstest, er ganske enig i at misbillige en saadan Udfærd fra Officerernes Side, som her er bleven dragen frem, hvis det da er gaaet til, som det er blevet sildret. Men jeg mener, at, naar dette er bestemt udtalt her, og Misbilligelse deraf har lydt stærkt idag, skal det ogsaa lyde herfra udover Landet og ud til Soldaterne, at det ligesaa bestemte er Thingets Billie, at Soldaterne skulle komme ind til Tjeneste med god Billie til at opfylde deres Pligt og god Billie til at drage et stort Læs, og at de ikke skulle komme med Omstændighed eller Omtaalelighed. De skulle have alvorlige Forsætter og ikke komme alene med Begeistring — der var En idag, som vilde have Pligten slettet ud og Begeistringen sat istedet; jeg mener, at de begge kunne følges ad, jeg holder ikke af Begeistring, som er udenfor Pligten, og ikke af en Pligt uden Begeistring — jeg siger, at man skal holde dem sammen, de ere gode Venner og i nært Slægtskab — men altsaa, jeg siger, at ligesaa bestemt som man herfra misbilliger Brutaltitet hos Officererne, ligesaa bestemt misbilliger man Omstændighed, Omtaalelighed, Modvillighed fra Soldaternes Side til at opfylde den Pligt, som de have isølge Hærens Lov. Og desuden det Samme føle de som Pligt, som de føle som en Begeistring i deres Bryst, naar de virkelig føle sig som Fædrelandets Sønner, der vide, hvad de skyldes deres Fædreland.

N. Larsen. Den høitærede Krigsminister sagde til mig, at han ikke havde givet mig nogen Grund til at tvivle om, at han mente det alvorlig med Sagen. Jeg har aldrig tvivlet om, at den høitærede Minister mente det alvorlig. Det forekommer mig kun, at den høitærede Minister i sine Udtalelser overfor de Kjendsgjerninger, som det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) fremsførte, efter min Mening ikke tog varmt nok paa Sagen, og derfor fremkom jeg med mine Bemærkninger. Jeg tvivler ikke paa, at den høitærede Minister mener det alvorlig, og jeg haaber derfor ogsaa, at, hvad der

her er foregaaet, vil bære sin gode Frugt. Men hvis den høitærede Minister alene vil holde sig til Klager, som komme fra Rekruter, vil jeg sige, at jeg er bange for, at han næsten ingen vil faae, og saa vil det ikke se saa godt ud med den nye Tingenes Tilstand, som skulde staves af, hvad der er kommet frem under denne Sag. Jeg haaber, at den høitærede Minister ogsaa vil søge at skaffe sig Oplysninger uafhængig af de Klager, som mulig kunde komme, thi jeg er ikke enig med det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (S. Steffensen), der sagde, at hvis disse Rekruter havde haft Mands Mod og Hjerte, vilde de staaet frit og freidigt frem og klage. Nei, det er ikke saaledes for Rekruter at staa frit og freidigt frem og klage; Folk, der ere udrøene enten fra et hørligt Hjem eller af en Stilling, hvor man dog har vidst, at man var et Menneske, og som ere komne ind under en saadan Behandling, ville vist neppe kunne finde Retten, naar de skulle klage over deres Foresatte. Det skal det ærede Medlem vistnok komme til at se, at det under disse Omstændigheder vil være vanskeligt at vise Mands Mod og Hjerte. Maaffe har netop den, der har mest Mands Mod og Hjerte overfor Fjenden paa Valpladsen, mindst deraf, naar han skal til at klage over sine Foresattes slette og brutale Behandling. Det er i alle Tilfælde ikke let for Rekruterne. Naar den høitærede Krigsminister sagde, at der var saa Mange, der sagde Lat for, hvad de havde lært, naar de reiste hjem, saa vil jeg dog snarere tro, at Størsteparten af dem har sagt mange Lat, fordi de ere slupne for denne Stilling. Jeg veed, at Betegnelsen „det røde Helvede“ er bleven brugt af Mangfoldige netop om Søgersborg Rekruttkole; denne Benævnelse, der er brugt af en Masse af dem, der har gaaet paa denne Skole, staaer mange Steder indskaaren haade paa Børde og i Porte, og det er dog et Devis paa, at det ikke har været noget meget hørt Sted for dem. Jeg tror nu, at de fleste have sagt Lat, fordi de ere slupne ud af dette „røde Helvede“, eller hvad man skal kalde det. — Den høitærede Krigsminister mente, at den yngre Slægt ikke havde lært Resignation, og det ærede Medlem for Thinget Amts 2den Valgkreds (Sagd) gik langt videre ind paa dette Omraade, idet han nemlig sagde, at Nutidens Ungdom var opvoget under bløddagttige Forhold, og ikke kjendte til Resignation. Jeg veed nu ikke, hvorfra det ærede Medlem for Thinget Amts 2den Valgkreds har disse Oplysninger; kalder han det Bløddagttighed, at Ungdommen nu, hvad der jo dog er vitterligt, har faaet mere Oplysning og er i Besiddelse af mere Vædspløelse? Jeg tror nu, at den Slags Folk bliver de bedste Soldater. Naar det samme ærede Medlem siger, at, da han var Befalingsmand, have de selv samme Klager, der nu ere fremkomne ved denne Forespørgsel fra det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds,